

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4706/2019
11.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Синдикалне организације Форум средњих стручних школа Београда из Београда, кога заступа пуномоћник Љубиша Велишић, адвокат из ..., против тужене Зуботехничке школе у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж бр.967/17 од 22.05.2019. године, у седници већа одржаној 11.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж бр.967/17 до 22.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж бр.967/17 до 22.05.2019. године.

Образложење

Виши суд у Пироту је пресудом Гж бр.967/17 од 22.05.2019. године одбио жалбу тужиоца као неосновану и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П бр.44545/13 од 23.03.2016. године којом није дозвољено преиначење тужбе и одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име неуплаћене месечне чланарине у периоду од 01.12.2012. до 30.11.2013. године исплати укупан износ од 70.985,81 динар, са законском затезном каматом у појединачним месечним износима од доспећа па до исплате ближе наведено у изреци пресуде. Ставом трећим обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 21.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног

касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП, нису испуњени, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе, нити је потребно ново тумачење права, имајући у виду садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. У нижестепеним пресудама изражен је правни став да тужена није пасивно легитимисана у овом спору, која је по члану 52. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама у вези члана 207. Закона о раду, била у обавези да тужиоцу уплаћује чланарину искључиво у складу са одлукама Синдиката зуботехничке школе, као и да одлука о иступању синдиката тужене из чланства код тужиоца није донета од стране тужене, већ од стране синдикалне организације запослених тужене, због чега не постоји одговорност тужене за неисплаћене чланарине тужиоцу, те у том смислу разлози нижестепених пресуда не одступају од досадашње праксе Врховног касационог суда по том питању.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности у смислу одредаба ове главе јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. истог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба у овом спору поднета је суду 11.12.2013. године, а вредност предмета спора је 70.985,81 динар.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору мале вредности, с обзиром да вредност предмета спора побијаног дела од 70.985,81 динар не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић